

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13901/2025
06.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Живуловић, адвокат из ..., против тужених ПД „Енергетика“ д.о.о. Крагујевац, чији је пуномоћник Душан Гарашанин, адвокат из ... и Града Крагујевца, чији је заступник Градски правобранилац Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9910/23 од 28.05.2025. године, у седници одржаној дана 06.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији друготуженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија друготуженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9910/23 од 28.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 9910/23 од 28.05.2025. године потврђена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П 7213/22 од 24.11.2023. године којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде штете, солидарно исплате износе таксативно наведене у ставу 1 изреке са законском затезном каматом појединачно на сваки месечни износ, почев од доспелости сваког појединачног износа, па до коначне исплате, а све у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења и обавезани тужени да тужиоцу плате трошкове поступка у износу од 101.674,18 динара у року од осам дана од пријема преписа пресуде, а уколико тужени на плате тужиоцу трошкове поступка у остављеном року за добровољно испуњење, тужиоцу припада законска затезна камата на неисплаћени износ трошкова поступка, почев од дана извршности пресуде, па до коначне исплате, а под претњом принудног извршења.

Против правноснажне другостепене пресуде друготужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени ревизијског суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује ревизијски суд у већу од пет судија.

Према разлозима побијане другостепене пресуде, у делу који се односи на одговорност друготуженог за штету причињену тужиоцу, тужени другог реда је дао сагласност на Одлуку првотуженог о ценама топлотне енергије које нису биле обрачунаване у складу са прописаном методологијом, а пропустио је да да сагласност првотуженом за цене које су обрачунате у складу са методологијом прописаном Уредбом Владе РС. На описани начин, пропуштањем да да сагласност на правилно формиране цене, по налажењу нижестепених судова, друготужени је директно проузроковао штету тужиоцу који је услед тога плаћао веће цене за варијабилни део топлотне енергије, фиксни део топлотне енергије и цене по изведеној, уместо стварној квадратури простора. Друготужени није поступио у складу са обавезом прописаном одредбом члана 10. тачка 3. Уредбе о утврђивању методологије за одређивање цена снабдевања крајњег купца топлотном енергијом, донетом на основу Закона о енергетици („Сл. гласник РС“, бр.63/2015), јер није одлучио о захтеву првотуженог за добијање сагласности на цене топлотне енергије утврђене у складу са Уредбом. Нижестепени судови су становишта да је друготужени услед наведеног солидарно одговоран са првотуженим за штету која је тужиоцу причињена у висини утврђеној налазом вештака, настала плаћањем већих цена топлотне енергије од прописаних максималних.

О наведеном правном питању Врховни суд се изјаснио у бројним одлукама донетим у истој или битно истоврсној чињенично-правној ситуацији. Следи да је другостепена одлука у складу са правним схватањем Врховног суда о наведеном правном питању па није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе. Како нису испуњени ни други услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд није дозволио одлучивање о ревизији туженог другог реда као изузетно дозвољеној.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредаба члана 410. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку и одлучио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се не може изјавити.

Према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. Спорови мале вредности по члану 468. став 1. Закона о парничном поступку су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 01.04.2019. године. Вредност предмета спора износи 16.354,48 динара. Како се ради о спору мале вредности из одредбе члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић